

3. Drucker P. F. The Post-Capitalist World / P. F. Drucker // The PublicInterest. – 1992. – № 109. – P. 90–111.

УДК 378.147

О.Р. Луців, к.е.н., доцент

*ДВНЗ «Тернопільський державний медичний університет імені
І.Я.Горбачевського»*

**ФОРМУВАННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ
МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ: ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ**

O.R. Lutsiv, Ph.D., Assoc. Prof.

**FORMATION OF ENTREPRENEURIAL COMPETENCE OF FUTURE
DOCTORS: INNOVATIVE APPROACHES**

З розвитком охорони здоров'я відбуваються зміни в медичній освіті. Процес зростання підприємницької діяльності сприяє організації медичних центрів, асоціацій, фірм, кабінетів тощо, що базуються на приватній власності. Значно ширшими стають функції медичного персоналу. Але наявність тільки предметних знань не є запорукою їхньої успішної професійної діяльності, адже медики працюватимуть в умовах зміненої структури медичного обслуговування, яке націлене на безпосередню комунікацію та одночасне надання професійної медичної допомоги. Тому вимоги до майбутніх лікарів передбачають не лише високий рівень знань і вмінь за фахом, а й наявність підприємницької компетентності, його умінь і навичок співпраці з пацієнтами, колегами в різних ситуаціях, пов'язаних з медичним обслуговуванням та медициною, що й зумовлює використання викладачами новітніх технологій навчання, а саме: інтерактивного навчання, як рушійної сили в подоланні психологічних бар'єрів професійно орієнтованого спілкування.

Проведений аналіз понять «підприємництво» і «компетентність» у сучасній науці та узагальнення отриманих результатів дозволило дати таке трактування терміну «підприємницька компетентність майбутніх лікарів»: інтегрована здатність майбутніх лікарів, набута у процесі професійної підготовки, що проявляється вмотивованим творчим пошуком реалізації комплексу особистісних характеристик з метою впровадження нових економічних ідей та досягнення високих результатів діяльності.

Теоретичне обґрунтування проблеми формування підприємницької компетентності майбутніх лікарів в вищих медичних навчальних закладах обумовлено насамперед процесами трансформації різних сторін життя суспільства, переходом національної економіки до ринкових засад функціонування, становлення об'єктивних умов для розвитку підприємництва.

В умовах ринкової економіки все більшої зацікавленості набувають питання економічної підготовленості молодих людей до життя в суспільстві, їх реалізації себе в ринкових умовах. Розвиток ринкових відносин в Україні, з однієї сторони, і обмежене бюджетне фінансування охорони здоров'я – з іншої,

дало поштовх для розвитку підприємницької діяльності в галузі надання медичних послуг. В цьому контексті суттєво зростає необхідність підвищення якості вищої професійної освіти майбутніх лікарів, формування у них підприємницької компетентності. Це завдання вимагає внесення на засадах компетентнісного підходу коректив до основних освітніх компонентів їх професійної підготовки.

УДК 005.52:330.341.1(477)-047.44

А.І. Романюк

Хмельницький національний університет

АНАЛІЗ ПІДХОДІВ ДО ОЦІНЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ РЕГІОНУ

A.I. Romaniuk

ANALYSIS OF APPROACHES FOR ASSESSING REGION'S INNOVATIVE CAPACITY

Стратегічною метою управління розвитком будь-якого регіону є забезпечення стійкого довгострокового економічного зростання. В значній мірі це забезпечується інтенсифікацією інноваційної діяльності внаслідок технологічного та інтелектуального розвитку регіону.

Важливу роль у визначенні стану та рівня інноваційного розвитку відіграє оцінювання інноваційного потенціалу, що визначає широке коло можливостей використання виробничою та організаційною системою інноваційних ресурсів. Він характеризує міру і якість сукупної здатності елементів, підсистем, процесів, явищ, що знаходяться чи відбуваються в його межах, до інновацій, якими визначаються потенційні можливості працездатного населення за участю в суспільно корисній діяльності при даному розвитку продуктивних сил і ступені зрілості суспільних, насамперед, економічних відносин; це надзвичайно важливий інтегральний показник рівня розвитку і можливостей креативної діяльності головної продуктивної сили суспільства [1].

Для оцінювання інноваційного потенціалу регіону необхідно врахувати наявність інноваційних ресурсів, інноваційне середовище, а також кінцеві результати реалізації існуючих можливостей у сфері інноваційної діяльності.

У сучасній науковій літературі пропонується значна кількість різноманітних підходів до оцінювання інноваційного потенціалу на мікро-, мезо- та макрорівні. Більшість з них свідчить про необхідність комплексного проведення оцінювання. Варто відмітити, що на сьогоднішній день не сформовано загальний підхід щодо обґрунтування методів та критеріїв оцінки інноваційного потенціалу регіону. Разом з тим більшість дослідників схиляється до думки щодо використання узагальненого показника для вирішення такого завдання [1-4].

Зокрема, О.А. Біловодська, О.Ф. Грищенко наголошують на тому, що при оцінці інноваційного потенціалу регіону слід використовувати не одиничні, а